

TÖHNÄ

1/2024

Tapiolan Metsänkävijät

TAPIOLAN METSÄNKÄVIJÄT RY

Perustettu

1964

Lippukunnanjohtaja

Emma Lahtinen (040 374 5987)

Lippukunnanjohtajan apulainen

Antti Savolainen (044 051 5088)

Kolo

Opintie 2

02100 Espoo

Talous

FI30 5721 1520 0367 11

WWW-sivut

www.tapme.fi

Johtajiston sähköpostilista

johtajat@tapme.fi

Johtajien sähköpostiosoitteet

etunimi.sukunimi@tapme.fi

TÖHNÄ 1/2024

Julkaisija

Tapiolan Metsänkävijät ry

Painos

160 kpl

Painopaikka

Copy Shop, Mankkaa

Päätoimittaja

lines Isomäki

Taitto

Ville-Pekka Reponen

Materiaali

Hanna Hakala, Tapio Hakala, Helen Henriksson,
lines Isomäki, Kosti Koivunen, Emmi Mannonen,
Ville-Pekka Reponen, Eveliina Sarpila, Antti
Savolainen, Liinu Yli-Hongisto

Kannen kuva

lines Isomäki

Toimituksen sähköposti

tohna@tapme.fi

SISÄLLYSLUETTELO

Toimitus	2
Pääkirjoitus	3
Saunaprojekti	4–7
Juhlavaellus	8–12
TapMe-muistoja	13–15
Kuka johtokolmikosta olet?	16–17
Partiohoroskooppi	18–20
Töhnä 30 vuotta sitten	21–23
Töhnä testaa sissimuonat	24–26
Luokitellut ilmoitukset	27

Pääkirjoitus

Perinteitä yhtä monta, kuin kärpäsiä Karhunpesällä

Tapiolan Metsänkävijöiden 60-vuotisen taipaleen aikana lippukunnan arkeen on syntynyt useita perinteitä ja käytäntöjä. Uudemmat ilmiöt kuten susimarssi ja ravustus ovat ansainneet legendaarisen statuksensa lippukunnan kulttuurissa. Uutuuksien ohella on toki hyvä muistaa myös vanhoja tapoja ja herättää henkiin nykytoiminnassa varjoon jääneitä perinteitä.

Tietyt perinteet ovat jo kauan sitten rantautuneet lippukunnan toimintaan ja tulleet jäädäkseen. Muun muassa partiotaitokilpailuihin osallistutaan edelleen aktiivisesti (ja tietenkin pidetään yllä TapMen maineikasta kisamenestystä. Mainittakoon viimeisimpänä voittona Espoon Punasen keltaisen sarjan ensimmäinen sija, ja kiertopalkinnon lunastaminen pysyvästi lippukunnan hoteisiin). Myös kämppäretket karhunpesällä, lievästi kyseenalaiset yökasteet, erätoiminta, taipumus lievään pyromaniaan ja liuta muita tapoja ovat juurtuneet tiukasti TapMen toimintaan.

Monet perinteet ovat myös vuosien saatossa muuttaneet muotoaan. Yksi näkyvimmistä sellaisista on lippukuntalehemme Töhnä. Digitalisaation ja uusien tuulien myötä Töhnä ilmestyy nykyään blogi-

muotoisesti TapMen nettisivuilla. Juhlavuoden kunniaksi päätimme kuitenkin julkaista erikoisnumeron ”vanhoilta hyviltä ajoilta” tutussa paperisessa muodossa. Lehteen on kerätty juttuja niin vanhoista Töhnistä tuttuja formaatteja käyttäen, kuin myös hyödyntäen lippukunnan nuoren sukupolven uusia ideoita.

Vanhat perinteet ovat tärkeä osa minkä tahansa yhteisön sisäistä kulttuuria, mutta on muistettava tehdä tilaa myös uusille. Ajat muuttuvat ja vuodet vierivät, sukupolvet vaihtuvat ja uusia ideoita puhkeaa kukkaan harva se päivä. Nauttikaa täysin rinnoin lippukunnan monipuolisesta toiminnasta ja sen ympärille muodostuneesta saumattomasta yhteisöllisyydestä.

Toivottavasti uutta ja vanhaa yhdistelemällä luotu juhluvuoden Töhnä tarjoaa miellyttävän lukukokemuksen mahdollisimman laajalle lukijakunnalle, niin uusille kuin vanhoillekin tapmelaisille. Antoisia lukuhetkiä ja paljon onnea 60-vuotiaalle lippukunnallemme!

XOXO,

lines Isomäki

*El Töhnä Maestro (päätoimittaja)
(Kanadan satelliittitoimisto)*

Saunaprojekti

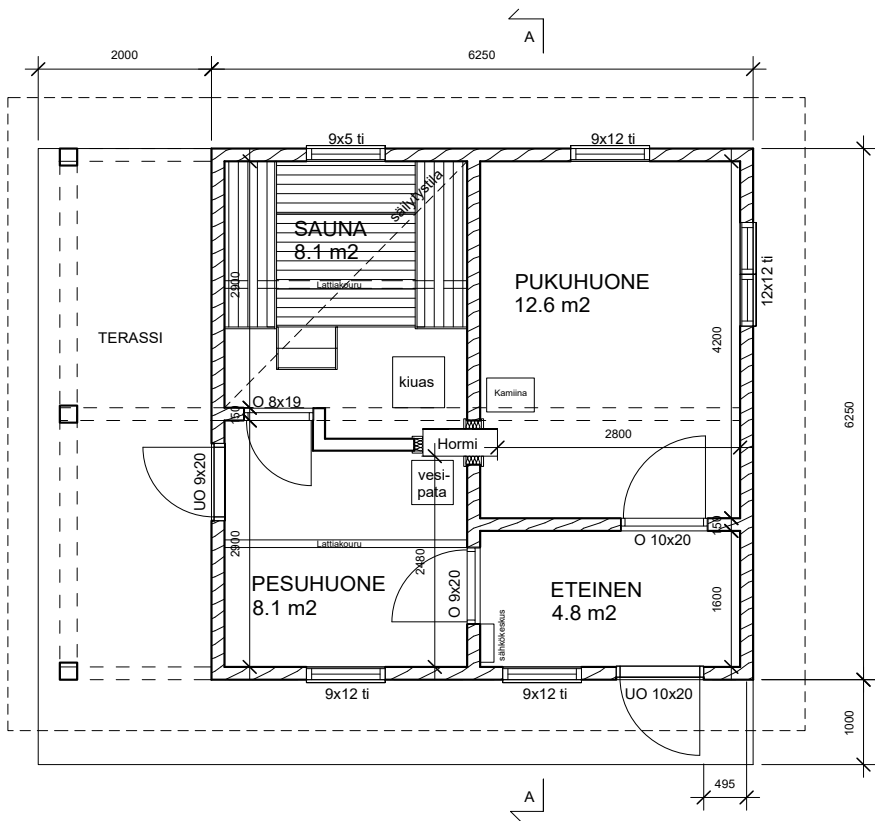
Kauan suunniteltu sauna toteutuu viimein

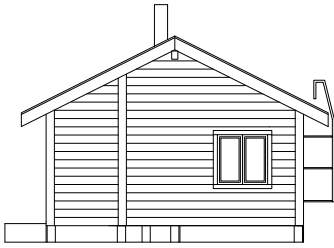
Miksi Karhunpesälle rakennetaan sauna? Miksi nyt? Eikö siitä ole puhuttu jo ikuisuuksia?

Lippukunnan kämppä Karhunpesä sijaitsee Lopella, ja sen käyttöä on olennaisesti rajoittanut peseytymismahdollisuuksien puute. Tontilla on ollut ainoastaan rengaskaivo eikä minkäänlaisia pesutiloja. Saunan valmistumisen jälkeen Karhunpesää

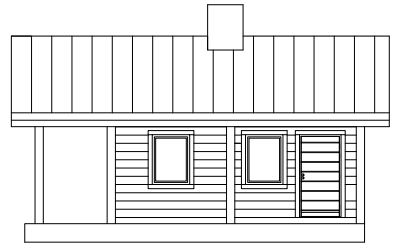
voidaan käyttää monipuolisemmin, sekä järjestää siellä pidempiä leirejä.

Lippukunnan historiasta voi löytää tiedon, että oma sauna Karhunpesälle päätettiin rakentaa jo vuonna 1986 eli 38 vuotta sitten Vesa "Veka" Kontisen lippukunnanjohtajakaudella. Suunnitelmat eivät tuolloin edenneet rakentamiseen asti. 1990-luvun alussa Karhunpe-

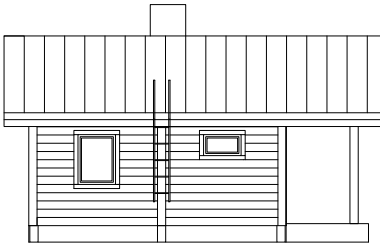

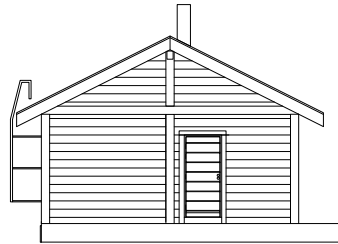
KAAKKO

LOUNAS

KOILLINEN

LUODE

sällä saatiin käyttää naapurin pientä huonokuntoista saunaa, kunnes sekin muuttui aivan käyttökelttomaksi. (Tapmelaisilla ei ollut osuutta tapahtuneeseen...) Vuosikymmenien aikana saunan rakentamista yritettiin käynnistää useaan otteeseen, ja jopa rahaa kerättiin muutamana vuonna, mutta projekti jäi muiden tarpeiden alle. Jossain vaiheessa TapMen saunan rakentaminen sai jo surullisen kuuluisaakin mainetta ja koko ajatus alkoi tuntua pelottavalta möröltä.

Vuosiin Karhunpesällä ei siis ole ollut muita peseytymismahdoli-

suuksia kuin pihakaivo, ämpäri ja kauha – tosin oikein kuraisia lapsia pestiin kuulemma myös kuusen alla pumppaamalla kaivosta vettä vesiletkulla. Nykyinen saunaprojekti käynnistyi tammikuussa 2018 Henri ”Henu” Nuortilan ja Lasse Husgafvelin viestittelyllä toimivista ideoista, ja Henun ryhdyttyä pari vuotta myöhemmin hätistämään saunamörköä pois tapmelaisten ajattelusta. Tilalle istutettiin ajatus, että pitkä matka kohti Karhunpesän saunaa kannattaisi aloittaa ja pysymällä sinnikkäästi liikkeessä TapMella olisi joskus jonkinlainen sauna. Uskallusta lisäsi ajatus, että

niin huonoa saunaa olisi vaikea tehdä, että se olisi huonompi tilanne kuin ei saunaa ollenkaan!

Saunaprojekti saatiin käyntiin ja siinä edettiin pienin, mutta päättävaisin askelin pari vuotta, kunnes minä tartuin hommaan keväällä 2023. Tuolloin oli jo mietittynä, mitä kaikkea hyvässä lippukunnan saunassa tulisi olla. Myös varainkeruu oli aloitettu. Saunaprojekti on nyt laajentunut niin, että useita asioita tapahtuu rinnakkain: tekijä- ja osajaverkoston kokoaminen, varainhankinta, viestintä, rakennuksen suunnittelu ja uusimpana varsinainen rakentaminen. Kaikki tämä on vienyt ja tulee viemään paljon aikaani, mutta onneksi pystyn käyttämään saunaprojektiin sen tarvitseman ajan.

Koska saunaprojekti on pitkä, siinä ehtii olla mukana lukuisia tapmelaisia. Moni tapmelainen saa jättää saunaan käsityönä oman käden jälkensä, vaikka sananmukaisesti betonissa taitaakin olla vain vuosien 2023–24 lippukunnanjohtajan Emma Lahtisen käden painauma valupäivältä.

Lyhyesti: sauna rakennetaan rakkaudesta puhtaisiin sudenpentuihin. Se rakennetaan, koska saunan myötä voimme entistä paremmin toteuttaa lippukunnan tärkeintä tehtävää, järjestää partiotoimintaa

lapsille ja nuorille. Varainhankintakeikalle vääntäytyvä johtaja saa lisäpuhtia mielikuvasta, miten ihana on viileänä iltana syysretkelle saavuttaessa päästä lasten iltapuuhien jälkeen saunomaan johtajakaverien kanssa. Saunominen on myös muuta kuin peseytymistä: leireillä se on osa päiväohjelmaa, yhdessäolon tapa ja rentoutumista. Partiolaiset myös usein laulavat saunassa!

Haluamme tehdä saunan, josta on iloa vielä tulevillekin käyttäjäskupolville ja joka kestää vuosia lapsiryhmien käytössä. Haluamme tehdä tämän hyvin. Mörön tilalla on ylpeys osaamisesta ja yhdessä tekemisestä.

Millainen sauna?

Partiokäyttöön sopivaa ja Karhupesän pihapiiriin kauniisti asettuvaa saunaa ei voi ostaa valmiina rautakaupan kesäpihalla. Saunan suunnittelu lähti tapmelaiden ideoista ja kokemuksista. Hahmottelimme ja kävimme läpi lukuisia versioita niin pohjapiirroksista, sijainnista kuin muistakin ratkaisuista. Suunnittelun edetessä mukaan otettiin myös ammattilaiset.

Saunasta tehdään hirsinen, 39-neliöinen, aikaa ja sääoloja kestävä rakennus, joka sopii tyyllisesti yhteen päärakennuksen kanssa. Löylyhuoneen lisäksi saunaan tulee

pesuhuone, pukuhuone, eteinen ja saunan päätyyn katettu terassi, jota voidaan käyttää käsienpesupaikkana myös muulloin. Saunaan tulee ainoastaan kantovesi sekä sähköt valaistusta ja pistorasioita varten. Kaikissa rakennusratkaisuissa pyritään valitsemaan perinteisesti kestäväksi tiedettyjä vaihtoehtoja, kuten tuulettuva alapohja ja jätevesien imeytys. Käytännön toteutus alkoi syksyllä 2023, kun Karhunpesälle saatiin kunnallinen kylmävesi pihan vesipostiin, joten kuivat kesätkään eivät hankaloita Karhunpesän ja saunan käyttöä.

Saunalle myönnettiin rakennuslupa elokuussa 2024 ja heti sen jälkeen teetimme koneella tehtä-

vät maansiirtotyöt, minkä jälkeen valmistelimme ja valoimme anturalaatan itse. Tämän laatan päälle muurataan keväällä harkkopilarit ja kootaan hirsirunko, jonka hirsiveistäjä Joni Koivuniemi meille tekee. Keväälle ja kesälle on suunniteltu talkooviikonloppuja ja -leiri, jolloin tehdään erilaisia rakennustöitä. Saunomaan päästään toivottavasti vuoden 2025 aikana, mutta aikataulu ja rakentaminen joustavat tarvittaessa varainhankinnan tilanteen mukaisesti.

Heini Pankakoski
Saunaprojektin vetäjä

Juhlavaellus

Vaelluksen pakollinen tuska

Juhlavuosi on pitänyt sisälleen juhlahumua jokaiseen makuun. Yksi vuoden kohokohdista oli ehdottomasti kesäkuun alussa pidetty TapMen juhlavaellus. Vaellusreitiksi valittiin tietenkin mänki-jäsymboliikkaa kunnioittaen perinteinen Karhunkierros Oulangan kansallispuiston jylhissä maisemissa.

Maanantai 3.6.

Helsinki – Rytiniva: n. 873 km

Juhlavaellus alkoi maanantaina 3.6. Helsingin päärautatieasemal-

ta. Rattoisasti edennyt junamatka Ouluun kesti kuusi tuntia. Oulussa viimeisetkin täysi-ikäiset käyttivät äänensä EU-vaaleja varten Salen kopissa. Antti unohti lippiksensä junan hattuhyllylle ja osti korvikkeen paikalliselta kirppikseltä. New York-lippalakki leopardiprintillä kiisi joukon etunenässä vaellussauvat viuhuen, kuin keski-ikäinen sauva-kävelijä Espoosta. Oulusta matka taittui kätevästi linja-autolla Kuusamoon. Vaellusreitin ensimmäiselle etapille Hautajärvelle pääsimme näppärästi tilausajobussin kyydissä Kuusamo-yhteislaulun raikuessa. Ensimmäisen yön vietimme kosteissa olosuhteissa Rytinivan telttapai-

Keskiviikko 5.6.

Savilampi – Oulangan luontokeskus – Merenoja: ~14-15 km

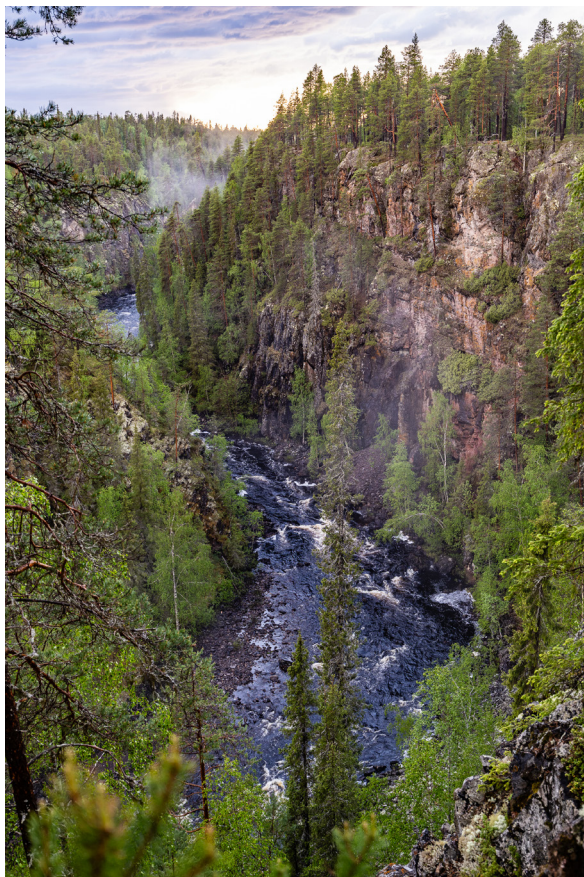
Keskiviikkona matka jatkui kohti Merenojan telttapaikkaa. Reitti kulki Oulangan luontokeskuksen kautta, ja olosuhteisiin nähden pysähdys sivilisaation parissa oli monelle varsinainen riemun aihe. Emmi, Iines, Inka ja Helen lähtivät jo varhain paahtamaan täyttä vauhtia luontokeskukselle, ravintolalounaan kiilto silmissään. Suunnitelma myös toteutui ja lounaaksi maistui muun muassa paikallinen

kalla. Antti ja Tapio laittoivat heti sumpit pihisemään ultrakevyellä Temu-retkikeittimellä ja upouudella pressopannulla. Näiden sankareiden säheltäessä saimme kokea vaaran tuntua, kun VP:n paita syttyi ilmieliekkihin kesken kokkailun.

Tiistai 4.6.

Rytiniva – Savilampi: n. 14 km

Aamun sarastaessa laitettiin tulille pikkaset kahvit ja valmistauduttiin päivän koitoksiin. Päivän määränpäänä oli Savilammen telttapaikka ja autiotupa. Matkalla ylitettiin riippusilta, lamsittiin suon yli pitkospuita pitkin ja bongattiin keskeltä jokea valtava ”Rupakivi”. Illalla Antin ja Tapion kulinaariset kokeilut jatkuivat autiotuvan kaasuhellalla. Nämä lippukuntamme nerot olivat ostaneet ennen lähtöä kolme sisäfilepihviä ja ~8 kg hiilidioksidijäätä, joista he olivat väsänneet matkalle kannettavan pakastimen. Myönnettäköön, että myös ulkopuolisen näkökulmasta pihvit ja parmesaaniperunat vaikuttivat varsin suussasulavilta.

herkku: poroburger. Muut saapuivat keskukselle hieman jälkijunassa ja nappasivat juotavaksi pikaiset limpsat. Matkan varrelle osui myös upea Kiutaköngäs-koski.

Torstai 6.6.

Oulangan luontokeskus – Jussinkämpä: n. 15,4 km

Torstain määränpäänä oli autiotupa-Jussinkämpä. Reitti kulki jylhien hiekkaharjujen viertä ja tarjosi upeat näköalat reippaille vaeltajille. Sopivasti lounasajan kohdalle osui upea hiekkaranta, ja mahdollisuus pulahtaa viileään Oulankajokeen. Joessa oli uimapaikan kohdalla hilitön kurvi ja vahva virtaus joka meinasi viedä muutamankin partiolaisen mukanaan. Johtajisto innostui sananmuunnoksista.

Perjantai 7.6.

Jussinkämpä – Harrisuvanto: n. 9,8 km

Matka Jussinkämpältä Harrisuvantoon oli valitettavan harmaa ja vaikeakulkuinen, mutta hienot maisemat, hyvä seura sekä astetta haastavampi maasto tekivät reitistä nautinnollisen. Yöpaikka oli jo Pienen Karhunkierroksen reitin varrella, joten ohi kulki kaikenlaista päiväretkeilijää ja pyöräilevää hullea. Harrisuvannon läheinen jyrkäne oli nähtävyyttä, jota osa porukasta

kävi katsomassa. Jyrkänteeltä alas tippui Emmi GoPro-kamera, jota Emmi ja Helen lähtivät kiipeillen etsimään. Kovan etsimisen jälkeen Helen kuitenkin löysi täysin ehjän GoPro-kameran ja nappasi samalla mukaan löytämänsä vääntyneen vaellussauvan, joka tuli kovaan käyttöön loppuvaelluksen ajaksi. Ilta sujui rattoisasti nuotion äärellä laadukasta musiikkia kuunnellen. Shoutout Raptori, Paleface ja Kebab 2.

Lauantai 8.6.

Harrisuvanto – Porontimajoki: n. 8 km

Luantain reitti kulki suurelta osin samoja polkuja Pienen Karhunkierroksen kanssa. Vaelluksen jo lähestyessä loppuaan, meitä oli alkanut vaivata eräs oleellinen seikka. Vessapaperivarastomme olivat vaarallisen lähellä loppua ja tuskan parahduksia oli ilmassa. Pimeänä kaupattu paperi oli alkanut jo liikehtiä TapMen alamaailmassa. Lines, Ruu ja Eden olivat jopa alentuneet käyttämään matkan varrelta satunnaisesta liiteristä löytämäänsä (toivottavasti) koskematonta vessapaperirullaa, joka sai epäilyttävän luontonsa mukaan nimen ”kolerapaperi” (kyseinen entiteetti ehti tosin kadota jo saman päivän aikana, joko varkauden tai luonnonvalinnan seurauksena). Pääsimme kuitenkin poikkeamaan ennen

yöpaikalle saapumista Basecamp-hotellin kahviossa, jonka vessasta saattoi huhujen mukaan lähteä pari arkkia vaeltajien taskuun.

Porontimajoki oli kaunis yöpaikka, joka levittäytyi kahden veden päälle rakennetun autiotuvan ympärille aivan joen pieleen.

Sunnuntai 9.6.

Porontimajoki – Suolampi n. 16 km

Sunnuntain reitti kulki yli Konttaisen, korkean huipun joka kohoa 433 metriä merenpinnan yläpuolelle. Maisemat olivat huikeat.

Illan nukkumapaikka Suolampi oli nimensä mukaan hyttysiä täynnä oleva soinen lätäkkö. Sen suu-remppaa valittamista paikasta ei kuitenkaan kuultu, sillä se täytti hyvin yöpymispaikan peruskriteerit. Antti viihdytti vaellustarinoillaan vanhempaa pariskuntaa, joka oli osunut samaan yöpaikkaan kanssamme (Toki Emma Lahtinen oli sosiaalisen luonteensa ansiosta tietenkin tutustunut heihin jo

aiemmin reitin varrella). Ilmassa oli jo pieniä hajoamisen merkkejä. Tyypillinen naljailukin oli viikon aikana ehtinyt tekeytyä tiettyjen osapuolien välillä paikoittain astetta rankemmaksi kettuiluksi. (Huoli pois, kyseiset henkilöt ovat tätä nykyä vaelluksesta toivuttuaan jälleen rakkaita ystäviä ja sovussa keskenään. Peace and love!)

Maanantai 10.6.

Suolampi – Ruka: n. 2,4 km

Vaelluksen viimeinen matka oli lyhyt, mutta työläs. Viikon koitok-sista uupuneet vaeltajat kiipesivät kuitenkin motivoituneina viimeisetkin huiput. Rallit kukkuloilla tuottivat tulosta ja pian Rukan laskettelukeskuksen ski-in-hotelli kohosi silmiemme edessä. Pääsimme pesemään matkan tomut yltämme, hoitamaan jalkojemme rakkoja ja syömään vihdoinkin jotain muutakin kuin purkki- tai jauhemuotoista pöperöä. Kaikki selvisivät ansiokkaasti finaaliin asti! Illan kruunasi ravintolaillallisen jälkeen rentouttava karaoke.

Kiitos!

Teksti: lines Isomäki, Antti Savolainen, Tapio Hakala, Emmi Mannonen ja Helen Henriksson

Kerran TapMessa – lippukuntamuistoja vuosien varrelta

Kuudenkymmenen loistokkaan TapMe-vuoden kunniaksi keräsimme entisiltä aktiiveilta rakkaimpia, hulttomimpia ja ikimuistoisimpia lippukuntamuistoja vuosikymmenten varrelta.

Partiolaisten lintsauspäivä

"1960- ja 1970-lukujen vaihteesta muistan Partiolaisten lintsauspäivän. Sen ideana oli, että partiolaiset jäivät perjantaisin pois koulusta ja menivät sen sijaan viettämään aikaa joko Myllyjärven tai Dåvarin partiomajalle. Yhteensä lintsauspäivissä oli mukana kymmeniä lukioikäisiä espoolaisista lippukunnista. Koska kännyköitä ei ollut, sana levisi suullisesti kaverilta toiselle. Lintsauspäivästä oli tapana ilmoittaa opettajille etukäteen. Opettajat ymmärsivät meitä, sillä he tiesivät, ettemme tahtoneet pahaa. Kotona lintsauspäivästä ei kuitenkaan koskaan kerrottu."

– Ilkka Niemi, 72 vuotta

Purjehdusta aloittelijoille

"Vuonna 1971 lähdimme kolmen muun partiolaisen kanssa purjehtimaan lippukunnan veneellä.

Kukaan meistä ei ollut purjehtinut aiemmin, mutta meillä oli mukana purjehtijan käsikirja, josta opiskelimme. Purjehdusmatkan aikana nousi sumu, emmekä enää tienneet, missä olimme. Lopulta onnistuimme nousemaan maihin ja jäimme sinne yöksi. Kun heräsimme aamulla, sumu oli hävynnyt. Huomasimme, että ranta oli täynnä kiviä. Kuin ihmeen kaupalla olimme onnistuneet kiertämään ne sumussa. Pian luoksemme ilmestyi vartiomies ihmettelemään, keitä olemme. Selvisi, että olimme vahingossa päätyneet Miessaarelle – siis luvattomasti armeijan alueelle."

– Ilkka Niemi, 72 vuotta

Palindromivillityksen pauloissa

"1990-luvulla lippukunnan johtajistoon iski palindromivillitys. Palindromilla tarkoitetaan sanaa, virkettä tai muuta merkkijonoa, joka on vasemmalta oikealle luettuna sama kuin oikealta vasemmalle luettuna. TapMen palindromivillityksen yhtenä alkulaukauksena toimi ainakin Alivalentioshteeri-ohjelma, joka tuli muistaakseni sopivasti lauantai-iltapäivisin Radio Mafialta.

Höndärin tyhjennystä Karhunpesällä

Sitä kokoonnuttiin kuuntelemaan Karhunpesän johtajahuoneeseen. Ainakin itse yritin painaa siltä kuulemalta mieleen nuo palindromit, sillä muuta tapaa niiden tallentamiseen ei ollut. Alivaltiosihteeristä inspiroituneena keksin itsekin muutaman palindromin veljeni Mikon ja pikkuserkkumme Sampon kanssa. Muistan vieläkin muutaman suoraan radiosta mieleen painetun palindromin noilta ajoilta: 'Allun napanukan takia stiletti Ekillä. Säskylän älykäs Elli keitteli tsaikat nakuna pannulla' ja 'Ala. Emme ala. Kakka kala. Maku kamala. Emme ala.'"

– Antti Isomäki, 48 vuotta

Ensin paloi telttä, sitten melkein kämpä

"1990-luvulla yövyimme vartiolaishuonona (nyk. tarpojaikäisinä) Karhunpesän takametsässä kamiinateltassa. Pelasimme korttia teltassa, kun joku huusi, että äkkiä ulos, telttä palaa. Emme heti uskoneet vaan arvelimme juttua vitsiksi ja jäimme telttään hihittelemään. Sitten vilkaisu kattoon sai tajuamaan, että telttä todella oli tulella. Muita riensi apuun, kun ihmisiä säntäsi teltasta ulos ja kamoja vedettiin liepeiden alta turvaan ulkopuolelle. Sekä ihmiset että tavarat selvisivät, mutta telttä paloi hetkessä. Vähän

aikaa siinä ihmeteltiin taivasalla. Sitten joku johtajista toi meille laavun, käski pystyttää sen ja yöpyä siinä. Se siitä kamiinateltasta ja lämmöstä.

Jokunen vuosi myöhemmin saavuiimme kylmälle Karhunpesälle ja aloimme lämmittää sitä metrihaloilla. Tämä oli liikaa vanhalle piipulle ja sen halkeamille – keittien katonrajassa alkoi yhtäkkiä kipinöidä. Sammutustyöt saatiin nopeasti käyntiin, kun muodostimme ihmisketjun kuljettamaan vettä kaikilla mahdollisilla ämpäreillä kaivolta vintille. Palomiehet saatiin myös lopulta paikalle. Nokivalkea saatiin sammutettua, mutta koko yön piti vahtia, etteivät tulikuuman muurin lähellä olevat sahanpurut syty. Nakki osui meihin nuorempiin johtajiin, ja saimme seuraksi ämpärillisen popcornia. Muistaakseni kaikki täysi-ikäiset lähtivät autoilla Klaukkalaan burgerille.”

– Helena Järnefelt (o.s. Manner),
46 vuotta

Eikä yksikään löytänyt perille

”Vuoden 2010 tienoilla olin retkenjohtajana, kun järjestimme Karhunpesällä riihityksen. Vanhemmat lapset lähtivät suunnistamaan lähimaastoon, johtajat pitivät rasteja, ja minä jäin sudenpentujen kanssa kämpälle. Jossain kohtaa puhelin alkoi soida. Vartio toisensa jälkeen ilmoitti eksyneensä. Eikä suunnistus tuottanut haasteita pelkästään osallistujille – myös rastihenkilöt eksyivät matkalla rasteilleen. Lopulta eksyneitä olivat yhtä rastihenkilöä lukuun ottamatta kaikki riihityksen osallistujat ja rastihenkilöt. Samassa rytäkässä yksi lapsista sai pahan kyynpureman. Lopulta kaikesta kuitenkin selvittiin: kyyn purema lapsi saatiin sairaalaan ja jollain ihmeellä kaikki eksyneet löysivät lähellä asuvan sukulaiseni pihalle, jossa päädyimme pitämään ruokarastin.”

– Hanna Arimo, 33 vuotta

Kuka johtokolmikosta olet?

Kuka johtokolmikosta olet - testi

Testaa kuka lippukuntamme johtoportaan pääkolmikosta olet! Vauhdikas ikisudari, rakas lippukunnanjohtajamme Emma, seesteinen ja filosofinen ohjelmanjohtaja Rasmus vai rämöpäinen ja spontaani pestijohtajamme Antti! Valitse itsellesi sopivin vaihtoehto ja kirjaa se ylös, katso tuloksesi kyselyn lopusta!

Mikä on lempivärisi?

- A:** Punainen!
- B:** Oranssi.
- C:** Vihreä! Elän vihreille asioille.

Mitä haluaisit harrastaa?

- A:** Kuumailmapalloilua.
- B:** Haluaisin aloittaa kitaransoiton.
- C:** Vapaaehtoista pelastuspalvelusta yhdessä koiran kanssa!

Mikä on lempivuodenaikasi?

- A:** Talvi!
- B:** Kevät, ihmisissä huomaa, kuinka he alkavat hymyillä enemmän keli-en parantuessa.
- C:** Syksy, koska silloin on sopivan viileää ja ihania värejä.

Minne lähtisit lomamatkalle/retkelle?

- A:** Intiaan, koska olen asunut siellä.
- B:** En koe olevani matkaihmissä, mutta valitsisin mieluiten paikan, jossa on herkullinen aamupala.
- C:** Tutkimusmatkalle Venäjän erämaihin tai TapMen ulkomaanmatkalle Mongoliaan.

Missä vietät tällä hetkellä eniten aikaa?

- A:** Naama vihreäksi maalattuna leikkimässä sotaa metsässä.
- B:** Kotona, koska siellä ehdin tehdä paljon asioita.
- C:** Kumppanin luona, vaikka uhoan olevani välillä omassakin kodissa...

Millainen olet kokouksissa?

- A:** Yapping master!
- B:** En jää jaarittelemaan turhia, mutta muistan pitää hauskaa.
- C:** Päädyn aina omasta mielestäni tärkeille sivupuolulle.

Mitä pakkaat aina laukkuusi?

- A:** En omista laukkuja.
- B:** Läppäri ja vihkon.
- C:** pienen EA-pakkauksen, koska ikinä ei tiedä mitä sattuu.

Miten tykkäät liikkua paikasta toiseen?

A: Volkswagen Pololla.

B: Pyörällä tai kävellen, koska se on kannattavinta.

C: Bussi tai pyörä on jees!

Minkä erityistaidon valitsisit? (pitää ehkä täsmentää)

A: Lentäminen.

B: Suunnittelu.

C: Ajan hahmottaminen realistisemmin.

Mitä harrastat partion lisäksi?

A: Metsästystä ja Polon kiillotusta.

B: Koodausta.

C: Kaikenlaista: neulomista, valokuvausta, kiipeilyä, epämääräistä musisointia ja ultimatea.

Polo.

Eniten A-vastauksia:

Olet hullunkurinen

Antti

Eniten B-vastauksia:

Olet hilpeä Rasmus

Eniten C-vastauksia:

Olet hupsu Emma

Partiohoroskooppi

Kadotatko isoisän perintöpuukon suonsilmään? Löydätkö rakkautta Karhunpesän huussijonosta? Ansaitsetko kenties Hopeasusi-ansiomerkin poikkeuksellisen särmällä käytöseläsi? Tämä horoskooppi ennustaa koko tulevan partiovuotesi kristallinkirkkaasti. Taivaankappaleet kertovat mitä tuleman pitää, ja Metsänkävijänä sinun tulee tietysti kohdistaa katseesi Ison karhun tähdistöön saadaksesi vihiä tulevaisuudestasi. TapMen arvostettu selvännäkijä on kuitenkin tulkinnut tähtien liikkeet puolestasi, ja juhlavuoden kunniaksi tarjoaa tässä numerossa palveluitaan täysin ilmaiseksi.

Kauris (syntynyt 22.12.–19.1.)

Kauris on särmä ja määrätietoinen, joten hänelle voit luottaa vaikeankin pestin hoidettavaksi.

Tulevana partiovuotena tulet ottamaan paljon vastuuta, vaikka voimavarat eivät aina siihen riittäisikään. Varo ettet löydä itseäsi johtamasta omin voimin kiljuvaa sudarilaumaa tai ottamasta kontollesi kaikkien kamalien nakkien kuningasta: joulukalenterikampanjaa. Poltat arvokkaiisiin retkihousuihisi reian kipinävuorossa.

Vesimies (20.1.–19.2.)

Vesimies on utelias oivaltaja, jolla empatiakykyä riittää. Olet kiinnostunut lähes kaikesta, ja pyrit aina oppimaan uutta. Muista kuitenkin hellittää hieman, sillä kaikki muut eivät välttämättä jaksu kuunnella

syvää analyysiasi partioihanteiden vaikutuksesta lippukunnan kulttuuriin. Tiputat otsalamppusi Karhunpesän huussin reikään, ja päädyt housut kintuissa kurottelemaan turmiolliseen kuiluun sitä etsiessäsi.

Kalat (20.2.–20.3.)

Kalat luottaa vaistoonsa tilanteessa kuin tilanteessa. Hän on oikeassa intuitionsa suhteen lähes kaikissa tapauksissa, paitsi suunnistuksessa. Suuntavaistoa ei hänellä ole lainkaan, mutta hän ei suostu uskomaan taitojensa puutteeseen, vaikka muut väittäisivät toista. Löydät rakkautta erään nimeltämainitsemattoman turkulaisen lippukunnan riveistä. TapMelaiset kaverisi tekevät kaikkensa sen eteen ettet loikkaisi rakkauden perässä vihollisen joukkoihin.

Oinas (21.3.–19.4.)

Oinas on innokas ja itsevarma! Itsevarmuus riittää niinkin pitkälle, että joskus saatat luulla itsestäsi liikoja. Lippukuntaretkellä ei ole mikään pakko nukkua tarpin alla kovassa pakkasessa, kun muut nauttivat Karhunpesän lämmöstä. Myös teltta on hyväksyttävä majoite, mutta sen ohuen pressun voi jättää suosiolla kotiin! Järjestät lippukuntaretkellä lapsille yösuunnistuksen ja onnistut hukkaamaan puolet osallistujista.

Härkä (20.4.–20.5.)

Härkä, olet voimakas ja itsepäinen kuin...noh...härkä. Partiotaitokilpailuista lähdet harvoin häviön katkera maku suussa, sillä voitto on sinulle kaikki kaikessa, ja sen myös saavutat tarvittaessa. Vartiokaverisi eivät tosin aina arvosta HC-tekniikkaasi ja värikkäitä kisatrikoitasi. Teet liikaa valituksia Espoon Punasen kisakutsun sisällöstä ja saat kilpailuun ikuisen porttikiellon.

Kaksonen (21.5.–20.6.)

Kaksonen on vilkas ja optimistinen. Sydämessäsi olet ikisudari, mutta tarpeen tullen otat myös suurta vastuuta. Energiasi riittäisi vaikka puolijoukkueteltan kokoamiseen

soolosuorituksena alle kahteen minuuttiin. Sinut rauhoittaa viimeistään kahden tunnin kipinävuoro kahdesta neljään aamulla. Lempi-fraasisi on ”älä huoli, mä hoidan”. Tulet järjestämään niin traumatisoivan leirikasteen, että tarpojista puolet vaihtavat lippukuntaa.

Rapu (21.6.–22.7.)

Rapu on suojelevainen ja äidilinen...ainakin retkeilyvarusteitaan kohtaan. Olet kevytretkeilyn mestari ja tarpeen vaatiessa sahaat vaikka hammasharjan katki tai jätät alusvaatteet pakkaamatta, jotta rinkan sisällöstä tippuisi pois muutama kriittinen gramma. Ylimääräiset rahasi käytät uutuuttaan kiiltäviin extra-käytännöllisiin retkeilytarvikkeisiin. Joudut konkurssiin, koska bongaat Partioaitasta Real Turmat-alennuksen.

Leijona (23.7.–22.8.)

Leijona on luova ja johtamiskykyinen. Johtamiskykyysi kuitenkin väliillä lipsahtaa tiukkaan kurinpitoon, jota kaikki sudenpennut eivät osaa arvostaa. Sinussa kuitenkin on hellyyttä, jota näytät tietyissä tilanteissa. Mielettömät johtamistaitosi tulevat käyttöön, kun johtajaneuvoston kokous on ehtinyt venähtää jo neljään tuntiin. Tulet suostuttele-

maan lippukunnan johdon sijoittamaan kaikki saunaprojektin varat kolon alakertaan asennettavaan Jacuzziin.

Neitsyt (23.8.–22.9.)

Olet pikkutarkka ja älykäs. Leiriolosuhteissa telttasi on priimakunnossa, etkä lähes milloinkaan kadota varusteitasi. Pidät huolen ulkonäöstäsi myös luonnon helmassa, ja kannat mukanas tarvikkeita kymmenen askeleen ihonhoitorutiiniin. Elät terveellisten elämäntapojen mukaan, ja vaelluksellekin kuivatat 100% orgaaniset retkimuonasi itse. Päädyt ottamaan vastuun eräretken järjestelyistä, mutta retkelle ilmoitautuu viisi johtajaa ja yksi lapsi.

Vaaka (23.9.–23.10.)

Olet tasapainoinen ja miettelias. Viihdyt omissa oloissasi ja löydät itsesi usein hypnositoituneena leirinuotion ääreltä. Ilmoittaudut usein vapaaehtoiseksi saunanlämmittäjäksi, sillä nautit hetkellisestä yksinolosta lämpimässä pimeässä kopperossa. Onnistut ihmeen kaupalla käyttämään kaasutrangiaa foliopalloja apuna käyttäen polttamatta sen pohjaan reikää.

Skorpioni (24.10.–22.11.)

Skorpioni on syvälinen ja terävä. Otat Baden-Powellin partio-opit varsin kirjaimellisesti etkä voi sietää ”helläkinttuja”. Tämä järkeily ei kuitenkaan ylety keittiöön asti. Muonituksesta sinulla on lähinnä huonoja kokemuksia ja näet edelleen painajaisissa keitoksiasi maistelleiden itkevien lapsukaisten kasvot. Aiheuttat ruokamyrkytyksen retkenjohtajalle ja tämän takia sinua vaaditaan astumaan itse johtajan saappaisiin.

Jousimies (23.11.–21.12.)

Olet porukkasi visionääri, jolta ei uusia ideoita puutu. Oli kyseessä sitten kulinaarinen mestariteos keskellä metsää tai erikoinen rakennelma jonka funktiota kukaan muu ei ymmärrä, sinulla on taskussa aina uusia mielettömiä ajatuksia. Asenteesi elämään on sarjaa ”nyt mennään eikä meinata”. Tulet eksymään Prisman hyllyjen väliin etsiessäsi kuivalihaa vaellusta varten ja joudut viettämään yön kyseisessä ostospaatisissa.

Töhnä 30 vuotta sitten

VAELLUS - Saariselkä 6.-14.8.1994

Töhnää on kirjoitettu epäsäännöllisen säännöllisesti jo vuosikymmenten ajan. Nyt pääsettekkin lukemaan 30 vuotta sitten julkaistussa Töhnässä ilmestyneen artikkelin.

Emmi

Tiinan ja Hennan vaellus alkoi vähän, ex-temporeesti, lähinnä edellisenä iltana suuri "vaellusryhmämme" päätti lähteä messiin. Ruokaryhmämme koostui Tiinasta ja Hennasta sekä telttaryhmämme Tiinasta ja Hennasta. Rinkkamme painoivat miehekkäät 22 ja 21 kiloa. Joista suurin osa ruokaa, tuubeja. Varusteemme olimme jakaneet tasapuolisesti, Tiinalla oli telttä, Hennalla ruuat, tuubeineen, sekä trangia ja sinoli.

6.8. Junamatkamme alkoi mukavasti jutustellen henkeviä, sekä mutustellen Tiinan tarjoomia sämpylöitä. Vietimme myös pienimuotoisia hyttibailuja. Ravintolavaunussa munkit tarttuivat kurkkuumme joutuesamme kuuntelemaan sedän ex-vaimon / ex-tyttöystävän / vaimon / tyttöystävän siskon miesseikkaluja Kotkan meripäivillä. Siis silleen. Hyttiimme mahtui vieraita tohon ja tohon, tohon ja tohon, tonne ja tonne. Yömmе vietimme nukkuen tukka putkella 45 asteen kulmassa.

7.8. Bussimatkamme sujuili... melkein puhuimme norjaa hollantilaisen puukenkämiehen kanssa. Lohikeiton jälkeen Kiilopäällä lähdimme kevyesti kirmaamaan rinnettä ylös. Ennen Taajostupaa olimme jo eksyksissä K:n alla (eli lähinnä Taajostuvan pihassa). Illalla huomasimme telttamme olevan ei-vedenkestävä, ei-tuulenkestävä, sekä pituus- että leveys suunnassa liian ahdas. Lähetimme UFOILLE pihkapommeilla valomerkkejä.

8.8. Aamulla heräsimme kupla otsassa kosken iloiseen lorinaan. Lounaspaikalle löysimme (ihme kyllä) suoraan suunnalla. Matti sai vatsatautikohtauksen ja ilmaisi sen melkoisen norjaksi. Lähtö viivästyi kalpean sekä yliheikon Matin vuoksi puolisen tuntia. Lähdimme Mikon ja Kaisun suunnistuksen turvin seuraamaan Figun, Matin ja Samman nuolia (joita emme kuitenkaan huomanneet). Ennen teltojen pystytystä tehtävänämme oli vielä ylittää joki, jossa oli vettä vain nilkkoihin

asti. Toisilla on nilkat reisien kohdalla. Onneksi olimme lämmittäneet Porttikosken saunan JUURI raumalaisia varten! Siinä sivussa pääsimme itsekin saunaan. Figua kalaonni onnisti, mutta Mattia vaivasivat pahemman luokan painajaiset. Ei ole mukava nukkua teltassa, jonka päälle ajaa traktori. Tämän kuulivat muutkin.

9.8. Heräsimme mukavaan hien-
tuoksuahdukseen "saunateltas-
samme". Helle oli melkoinen.
Aamupäivän matka tuntui kestävät
ikuisuuden. Lounaalla pohdimme,
onko Laakson sairaala kuitenkin
se paras hoitopaikka. Itse emme
ole kokeneet parantuneemme siellä
mitenkään merkittävästi. Iltapäi-
vällä Tiina ja Johanna hyytyivät
Vuorikauriin vauhtiin Kaarnepään
rinteillä. Mutta Vuorikaurispa pysyi
melkein poikien vauhdissa! Yöksi
taapersimme Sarviojalle, jossa
kämpä oli siirtynyt.

10.8. Aamulla jokainen sai näyt-
tää taitonsa rapetsilla joen päällä.
Lounaan söimme arktisissa olosuh-
teissa unelmoiden "PÄÄRAIDAI-
S"-kurun ropiikin tuulissa, mutta
ehkäpä kylmyys johtui siitä, että ME
olimme niin teknoviileitä (ja Figu
renttuviilee). Pettymys oli melkoi-
nen. Jos tällaista on paratiisissa,
millaista on helvetissä. Iltapäivällä
kävelimme korkeuksissa. Löysimme

luntakin. Tämä kaikki huipentui
Sokostiin. Saat multa markan, jos
meet kamelisti Sokostille! En mä
taida, kun se on niin viilee. Mieti
miten siisti olis käydä paskalla yli
700:ssa metrissä? Alastullessa piti
pitää kieli keskellä suuta. Kovat
(Pete) jätkät menee alas omia pol-
kujaan - ja väärälle puolelle kurua.
Illalla jotkut oli vähän väsyneitä ja
VÄHÄN levottomia. Montakos teitä
oikein on teistä lähtee noin kova
ääni? (vastaus: 5) Onneksi emme
päässeet pesemään Sokostin hikiä
pois, koska Luiojärven sauna oli
palanut. Osa nukkui sisällä, ja par-
haat ulkona. Sisällä singlet omalla
puolella ja parit omalla puolellaan.
Ja mihin katosivat Peten VAGUUMI-
PAKATUT MIITWURSTIT??

11.8. Aamuyliityksen jälkeen
GORE- sekä SYMPATEX-miehet
kuivasivat sukkiaan. Ja mitä kävi
NOKIA-miehille? Lounaan söimme
Tuiskukurussa. Lähtömme viivästy-
tällä kertaa, koska pojat lähtivät
hakemaan BOOLIMALJAPAHKOJA.
Teroooo, äläääää, KIKANKIKANKI-
KAN. Tuiskukurua pitkin kulkee vain
TOSIMIEHET. Pidimme kahvitaunon,
ja Kaisu söi itsestään lisääntyviä
meetwursteja?? Jos Matti seisoo
tässä vasemmalla jalalla ja Mikko
seisoo tossa käsillään ja Sanna ottaa
sitten täältä kulmasta valokuvan.
Yöksi ennätimme Kotakönkäälle.

12.8. Aamuherätyksemme viivästyi inasti. Kello 12 turvallinen herätä. Tunti kävellään ja kaks sekunttia levätään. Ilman karttaa on hyvä suunnistaa. Lounasta keittelimme Rautulammen hieman tuulisella PIITSILLÄ. Ootsä noilla kengillä vaeltanu koko viikon???! Mitä vikaa on SNOOPY-vaellus-kengissä? Figu viihdytti meitä pienellä Tommi Laakso -striptease show:lla. Viimeisen päivän viimeinen matka päättyi Poroerotuksen kohdalle, jossa puristimme kyynel silmäkulmassa viimeiset turahdukset lukuisista tiibeistamme. Saimme seuraa inaporoista sekä saksalaisesta. KAISUUU! ja Kaisu vastaa: NEIN, NEIN, NEIN, NEIN, ja siinä tohinassa jäivät vaelluskengätkin jalkaan. Yöllä testasimme kuka osaa parhaiten kuorsata Knocking on heaven's door. Koska oli liian kuuma, pojat päättivät lähteä kalsareissa valokuvaamaan. Oli siinä saksalaisella ihmettelemistä.

13.8. Viimeisenä aamuna oli selkeästi jo pulaa VR:n vessapapereistakin. Kirmasimme Kiilopään huipulle kuin vanhat konkarit 160

vaelluskilometrin jälkeen. Viimeiset HARTSPORTIT kurkuista alas. Rinnettä alas, viimeiset ryhmäkuvat - ja saunaan. Kummastelimme sitä "tuoksua", jota omat kehomme levittivät steriiliin ympäristöön. Jokaisella taisi olla geelit ihan omasta takaa. Ai tältä tuntuu olla puhdas?? Useiden tuntien odotus ruokapöydässä palkittiin maukaalla aterialla. Figu, Matti ja Sanna, Mikko (alias Remu), Sini, Lilli, Johanna, Mona, Retu ja Tero, Kaisu, Pete sekä Tiina ja Henna läksivät kohti kotia onnellisina ja mieli täynnä kivoja muistoja. Kunniainainta urhealle Sannalle, joka ensimmäistä kertaa elämässään käveli rinkka selässään (ja se oli vielä Matin vanha halti...)

Kirjoittivat:

Töhnä testailee: Jokiravut koeponnisti sissimuonat

Sissimuonat

- luotettavaa tietoa partiomaailmasta
- lahjomattomat testihenkilöt
- mitään peittelemättä salat julki
- vain Töhnässä

Moi kaikille ihanille, jotka lukevat tätä upeaa juhluvuoden Töhnää! Tässä artikkelissa me (Suomen parhaat samoajat), eli Jokiravut testaamme Antin tuomia inttiruokia. Tervetuloa seuraamaan meidän testailuja, toivottavasti te nautitte tästä yhtä paljon kuin me.

Testailu suoritettiin 14.11.2024 TapMen kololla. Testaajina toimivat Hanna Hakala, Tuuli Isomäki ja Eden Repo sekä Jokirapualumni Emmi Mannonen.

Pasta Carbonara

Maku: Savu.

Ruuan ulkonäkö: Ulkonäön perusteella odotukset olivat korkealla. Tipahdettiin korkealta.

Suutuntuma: Löllö & lima.

Muut kommentit: ”Eihän tää oo ees mikään carbonara vaan joku savu-pasta”

Paahdettuja ja suolattuja maapähkinöitä

Maku: Tosi tosi vahva pähkinän maku ja aivan liian vähän suolaa.

Ruuan ulkonäkö: Alvin ja maapähkinäoravat.

Suutuntuma: Kuiva pähkinä.

Muut kommentit: Testin aikana kuultua: ”Blyöh” ”Blääh” ”Yök”

Omenan ja kanelin makuinen riisi-puuro

Maku: 4,5/5 Kanelin ja omenan maku tulee selkeästi esille ja tuo mieleen joulun. Hieman tunkkainen.

Ruuan ulkonäkö: Mömmö.

Suutuntuma: Rakeinen/5

Muut kommentit: Söis

Suolattuja hunajamaapähkinöitä

Maku: 6/5 Tosi makea ja suolainen samaan aikaan. Jos syö liian paljon niin tulee korvista ulos.

Ruuan ulkonäkö: Tummapaahdetut pähkinät, jotka on dipattu jumalten nektariin.

Suutuntuma: Sopivan crunch.

Muut kommentit: Erittäin hyvä.

Jopa pähkinävihaajan suositteloima. (Pähkinät katosivat lautaselta sekunneissa).

Vege-pasteija

Maku: Tosi jauhoinen, mieleen tulee Vegemite tai kasvisliemikuutio. Maistuu tomaattiselta.

Ruuan ulkonäkö: 🍌

Suutuntuma: Tosi tasalaatuinen. (Tehköt kaikki omat päätelmänsä sanan todellisesta merkityksestä)

Muut kommentit: Ei. Vetää sanattomaksi.

Perunasose-liha-ateria

Maku: Aika hyvä, semi sipsi. Varmaan söis, jos ois ollu monta viikkoa jossain metsäs.

Ruuan ulkonäkö: Ällötys. Kyseenalainen. Rakkaalla lapsella on monta nimeä.

Suutuntuma: Mössöinen, paakkui-nen ja paikoin kova.

Muut kommentit: "Täähän näyttää aika oksennukselta"

Colan makuinen urheilujuoma

Maku: Aika mauton ja maistuu laimealta TRIP appelsiini-kola pillimehulta+ suolaana.

Ruuan ulkonäkö: Oudon oranssi ja vähän jännä.

Suutuntuma: Terävä, koska oo hemo suolanen?

Muut kommentit: Liian suolanen ja ei maistu kovin kolalta.

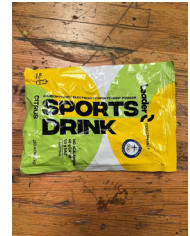
Sitruunan makuinen urheilujuoma

Maku: 3/5 Maku on pehmeä ja pyöreä sekä hitusen allö.

Ruuan ulkonäkö: 5/5 näyttää siltä miltä juoman pitää.

Suutuntuma: pyöreä/5

Muut kommentit: Maistui Kimaralla jo tutuksi tulleelta sinkkitabletilta.

Pidemmittä puheitta uskon, että jokainen testailuun osallistunut, joko ei päädy menemään armeijaan, tai jos sinne syystä tai toisesta päätyy, nappaa mukaansa omat ateriat.

Erityiskiitokset ruokien toimittajalle ja aamuja kaikille, jotka joutuvat näitä ruokia syömään monta viikkoa.

Oppilaskorpraali Savolainen suosittelee

Luokitellut ilmoitukset

KukaMuuMuka voittaisi Punkun keltaisen sarjan? Onnittelut Evelle, Tuulille ja Ruulle!	Oletteko miettineet, missä menee partiotoiminnan ja byrokratiahelvetin raja?
Enemmän räökkäystä lippukunnan toimintaan. Partion kuuluu olla silloin tällöin rankkaa ja kamalaa! - nimim. Pullamössöpartiolaisten vastustaja	Kestääkö A + E suhde läpi tulevien pt-kisojen ja chinahand-turnauksen??
ALERT!! Naamasi on saattanut päätyä kanadalaisen lippukunnan verkkokalvoille partioesitelmän muodossa - Esitelmäitsijä-lines	Koko lippukunta taas myymään sukkia, kun Sarpiloiden sukkakaappi alkaa tyhjentyä???
Kenen tuhkat valettiin saunan perustuksiin?	60v-juhlien jatkoilla bongattu Cheek!!
“Älä huoli, mä hoidan!”...	Aamuja Vekaralle
Lippukuntamme olisi syytä lämmitellä välejäan rikkaaseen turkulaiseen veljeensä. Seuraavaksi voidaankin päästä lämmittelemään heidän kanssaan saunan lauteille.	Puhelinkiellon voisi retkillä ulottaa lasten lisäksi z-sukupolvelaisiin johtajiin jotta voisimme välttää aivojen sulamisen! - Skibidi sammakko
Muutammat ihmiset puhuvat leirilläolon "vaivoista". He ovat kuitenkin useimmiten "helläkinttuja".	Juhlavaelluksella bongattu Oulankajoen hillitön kurvi
TapMe megabababanaani	THUNDER
Milloin Scrub Daddy TapMen sponsoriksi??	THUNDER

